

[J. Jensen-Klejs.]

Nytte, inden de naar frem til at have eget Hjem. Den gør nemlig den Nytte, at den skaber en anden Type af Ungdom, skaber en Type, der føler et Ansvar for Fremtiden, som Staten er vel tjent med at støtte og paaskønne.

Bevillingen var oprindelig for ca. 30 Aar siden et anslaaet Beløb; da var Tanken, som der stod i Forslagets Tekst, at der af denne Bevilling skulde kunne gives 1/2 pCt. i Tillægsrente. Dette gik man bort fra, det blev til en Bevilling paa 8 000 Kr., og det er mig en Tilfredsstillelse at konstatere, at det tidligere Venstre-Ministerium forhøjede den til 25 000 Kr. Jeg maa endvidere nævne, at paa de aarlige Generalforsamlinger har man hvert Aar med enstemmig Tilslutning og med kraftig Opfordring fra de Husmandsrepræsentanter, der var mødt, søgt at faa Bevillingen ført tilbage til det oprindelige Princip, nemlig et anslaaet Beløb, saaledes at der kunde gives en noget større Tillægsrente. Nu nedskærer man ikke blot Bevillingen, men man stryger den. Det maa jeg, som sagt, beklage, og jeg maa derfor rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Finansminister om at tage under velvillig Overvejelse, om ikke det er muligt paa Tillægsbevillingsloven at rette og afbøde den Uret, som her er øvet. Min Erfaring er, at der i dette høje Ting hersker en roligere og af Blik tor Fremtiden mere præget Opfattelse end i Folketinget, hvor man efter min Mering undertiden handler noget for frygt uden at tænke paa det, der hedder Dagen derpaa. Men til Trods for dette mit gode Indtryk af dette høje Ting kan jeg jo ikke nære Haab om at faa Finansloven ændret og sendt tilbage til Folketinget. Jeg maa derfor nøjes med at rette denne indtrængende Opfordring til den højtærede Finansminister. Og i Haab om, at det, der her er sket, ad denne Vej kan redresseres, vil jeg sige til de unge, at de ikke skal afstaa fra det gode Forsæt, de er inde paa, ligesom jeg vil opfordre dem, der ude omkring i Landet har støttet denne Sag, til ikke at afholde sig derfra, thi Forklaringen paa, hvad der her er sket, synes jeg maa ligge i, at man ikke har vidst, hvad man gjorde.

Sluttelig maa jeg sige, at den nævnte Forening tidligere ogsaa har kunnet glæde sig ved Tilskud af Landbrugslotteriets Overskud, og det maa dog vist erkendes, at den Opgave, den tager sig for at løse, nemlig at støtte Oprettelsen af nye Hjem, ganske ligger paa Linie med det, hvortil Landbrugslotteriets Overskud kan anvendes. Bekla-

geligvis har det ikke været muligt hos den nuværende Landbrugsminister at opnaa et saadant Tilskud.

Jeg appellerer, som sagt, til den højtærede Finansministers gode Hjerter og klare Omdømme. Det er muligt, Cigaretrykningen, som aarlig koster 43 Mill. Kr., hemmes lidt ved denne Opsparing, og den højtærede Finansminister faar jo mange Penge ind ad den Vej, men jeg haaber ikke, det skal være afgørende, naar Finansministeren skal overveje sin Stilling til denne Bevilling paa Tillægsbevillingsloven.

M. C. Jensen: Det er rigtigt, som mit Partis Ordfører udtalte, og som det for øvrigt ogsaa er udtalt af Ordførerne for de øvrige Partier, at Finansloven bærer Vidne om en Besparelse lige ind til det allernødvendigste, en Besparelse, hvorved man kommer adskilligt ned med Udgifterne. Jeg kan ikke i al Almindelighed være en Modstander af en saadan Politik, men jeg er ikke sikker paa, at de fremkomne Besparelser alle er lige nyttige og lige nødvendige. Der er i hvert Fald to Forhold, som jeg gerne her ved Finanslovens første Behandling vil omtale, idet jeg udtaler min Beklagelse af, at Besparelsen for det ene Punkts Vedkommende er ført saa langt ned, som Tilfældet er, og at man for det andet Punkts Vedkommende endnu ikke har kunnet formaa Regeringen til at optage en Bevilling til en Foranstaltning, som Fiskerierhvervet anser for at være i højeste Grad nødvendig.

Det første Spørgsmaal, som jeg vil omtale, er Nedsættelsen af Bevillingen til Udplantning af Rødspætter fra Nordsøen til vore indre Farvande. Ærede Medlemmer vil erindre, at vi har gennemført en Lov, i Følge hvilken der i tre paa hinanden følgende Aar kan stilles indtil 60 000 Kr. til Raadighed til Udplantning af Rødspætter i vore indre Farvande. Allerede paa Finanslovsforslaget, som det oprindelig blev fremlagt i det høje Folketing, var denne Bevilling nedsat med 10 pCt. Denne Nedsættelse blev drøftet i Fiskeriraadet og Fiskerikommissionen, og man var fra alle Sider enig om at beklage den, navnlig fordi det havde vist sig, at det Udbytte, der opnaas gennem saadan Udplantning, er ganske fortrinligt. Efter Biologisk Stations Udtalelser har den sidste Udplantning af smaa Rødspætter, som fandt Sted sidste Foraar, og hvortil der var bevilget 60 000 Kr., efter bedste Skøn gennem Fangsten indbragt omkring 120 000 Kr. Det vil altsaa ses, at denne Foranstaltning er i højeste Grad tilraadelig. Men ikke alene er det ikke lykkedes at faa Finans-